

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721010089
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2721010089.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 122 ods. 10 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 14.11.2022, č.k. 8T/16/2021-2973, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.6.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Skalica rozsudkom zo dňa 14.11.2022, č.k. 8T/16/2021-2973, rozhodol o obžalobe podanej na obžalovaného A. B. tak, že obžalovaného uznal za vinného, že

1. v presne nezistenom čase na jeseň roku 2015, na presne nezistenom mieste v Českej republike, prisľúbil s ohľadom na dlh voči poškodenému D. A., že mu bezplatne vykoná servis na vozidle Subaru Outback, ktorý zahrňoval výmenu pneumatík na zimné, kedy si ponechal letné pneumatiky osadené na liatinových diskoch zn. OZ Ultraleggera 17" J7ET55 5x100, ktoré nevrátil predstierajúc, že zabezpečí ich opravu, nakoľko boli pokrivené a tieto doposiaľ nevrátil, čím poškodenému D. A., trvale bytom E., D. F. G. XX/X, spôsobil škodu vo výške 500,- €,

2. v presne nezistenom čase začiatkom roka 2015 na presne nezistenom mieste v Českej republike, s ohľadom na predchádzajúci dlh voči poškodenému D. A., predstierajúc bezplatné vykonanie servisu osobného motorového vozidla Ford Focus ST 170, rok výroby 2002, ev. č. XXX XXXX, VIN: H., si vozidlo prevzal, servis nevykonal a vozidlo už nevrátil, čím poškodenému D. A., trvale bytom E., D. F. XX/X, spôsobil škodu vo výške 1.850,- €,

3. v presne nezistenom čase začiatkom roka 2015, na presne nezistenom mieste v Českej republike, s ohľadom na predchádzajúci dlh voči poškodenému D. A., predstierajúc bezplatné vykonanie opravy detského autíčka domácej výroby, si toto prevzal, servis nevykonal a autíčko už nevrátil, čím poškodenému D. A., trvale bytom E., D. F. XX/X, spôsobil škodu vo výške 181,- €,

4. v presne nezistenom čase koncom roka 2015, v Českej republike, po predchádzajúcej dohode s D. A., že budú spolu podnikat' v stavebníctve, v I., J. I. G. XXXX, D. A. dohodol rekonštrukciu rodinného domu s vlastníkmi nehnuteľnosti K. K. a L. K., ktorú mal vykonať A. B., ktorý predstierajúc zabezpečenie rekonštrukčných prác na nehnuteľnosti vypracoval rozpočet a rozsah rekonštrukcie, následne za týmto účelom D. A. od manželov K. prevzal finančnú hotovosť na konkrétne rekonštrukčné práce vo výške 107.400,-Kč podľa príjmových pokladničných dokladov č. 150312001 zo dňa 03.12.2015, č. 152312001 zo dňa 23.12.2015 a č. 152912001 zo dňa 29.12.2015, ktorú odovzdal A. B.. Obvinený A. B. žiadne rekonštrukčné práce v zmysle viacerých dohodnutých termínov nevykonal a stavebný materiál nedodal, vzhľadom k tomu, že od začiatku vedel, že objednávka k rekonštrukcii bola len prostriedkom k tomu, aby

od poškodených vylákal finančné prostriedky, ktoré použil pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodeným manželom K. a L. K., obaja trvalo bytom ul. K. M. XXX/X, XXX XX N., G. B. škodu vo výške 3.969,39 €, 5. v presne nezistenom čase koncom roka 2015, v Českej republike, po predchádzajúcej dohode s D. A., že budú spolu podnikat' v stavebníctve, na adrese O. XX, XXX XX C. čp. XXX, D. A. dohodol rekonštrukciu rodinnému domu s vlastníčkou nehnuteľnosti K. E. prevzal finančnú hotovosť na konkrétne rekonštrukčné práce vo výške 74.388,-Kč, podľa príjmových pokladničných dokladov č. 151811001 zo dňa 18.11.2015, č. 150212001 zo dňa 2.12.2015, ktorú odovzdal A. B.. Obvinený A. B. žiadne rekonštrukčné práce v zmysle viacerých dohodnutých termínov nevykonal a stavebný materiál nedodal, vzhľadom k tomu, že od začiatku vedel, že objednávka k rekonštrukcii bola len prostriedkom k tomu, aby od poškodenej vylákal finančné prostriedky, ktoré použil pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenej K. E. škodu vo výške 2.749,30 €, a takýmto konaním spôsobil celkovú škodu vo výške 9.249,69 €, teda v bode 1/ až 5/ na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

čím spáchal v bode 1/ až 5/ pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 122 ods. 10 Trestného zákona.

Za to bol odsúdený:

podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému D. A., nar. XX.XX.XXXX v E., bytom D. F. XX/X, E., G. B. spôsobenú škodu vo výške 2.531 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený D. A., nar. XX.XX.XXXX v E., bytom D. F. XX/X, E., Česká republika so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému L. K., nar. XX.XX.XXXX v Brne, bytom ul. K. M. XXX/XX, N., G. B. spôsobenú škodu vo výške 3.969,39 eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému D. E., bytom P. XXX/XX, Q., G. B. (právny nástupca po poškodenej K. E., nar. XX.XX.XXXX v I., bytom P. XXX/XX, Q., G. B.) spôsobenú škodu vo výške 2.749,30 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený D. E., bytom P. XXX/XX, Q., G. B. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

2. Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste.

3. Obhajca obžalovaného v odôvodnení podaného odvolania uviedol (skrátene):

3.1. Napadnutým rozsudkom bolo rozhodnuté okrem iného aj o náhrade škody, pričom súd odkázal poškodených na občianskoprávne konanie, pretože sám nemal ujasnené, aká škoda vlastne vznikla. Z prípravného konania, ani z dokazovania pred súdom sa k týmto skutočnostiam, napriek upozorneniam obhajoby a obžalovaného, pričom išlo o kvalifikačný znak kvalifikovanej skutkovej podstaty, súdu dopátrať nepodarilo, ale ani v tomto smere nebol ochotný vykonať žiadne úkony, ktoré obhajoba navrhovala, napriek tomu, že v rámci celého prípravného konania, ale i konania pred súdom boli OČTK a súd povinné vykonávať dôkazy, ako v jeho neprospech, tak aj v jeho prospech, čo v danom prípade vôbec nebolo realizované. Odmietanie vykonávania aj dôkazov v jeho prospech došlo do takých rozmerov, že sudca odmietol vykonať dôkaz pribratím znalca z odboru písma znalectva na overenie pravosti podpisov obžalovaného na jednotlivých zmenkách a iných písomnostiach, ktoré údajný poškodený, avšak v skutočnosti hlavný páchatel' žalovanej trestnej činnosti, pán A., falšoval, a to nielen v tomto prípade, ale aj v inom súdnom spise, ktorý si súd k tomuto spisu pripojil, avšak vyberal z neho iba veci, ktoré nijakým spôsobom nesúviseli s predmetnou trestnou činnosťou. Žiadny dôkaz z pripojeného spisu ho nebol schopný usvedčiť akýmkoľvek spôsobom z trestnej činnosti, uvádzanej v obžalobe, avšak

vzhľadom k inej trestnej činnosti prejednávanej pred súdom v Skalici pred iným sudcom, boli tieto dôkazy a výpovede svedkov zneužitá na spochybnenie celkového obrazu o ňom, pretože v konkrétnostiach v bode 1) až 5) obžaloby nebolo dostatok relevantných dôkazov, a preto sa pokúsili ich nahradiť týmto spôsobom.

3.2. V predmetnej veci boli takto vypočítaní traja svedkovia, ktorí reálne o žalovaných skutkoch nič nevedeli, ale nakoľko aj v danom čase pre neho pracovali, poberali za nimi údajné tvrdenie „nič nerobenie“ viac ako minimálnu mesačnú mzdu, neodvádzali dane ani sociálne poistenie, čo im v danom čase vyhovovalo, a pokiaľ možno veriť ich tvrdeniam, tak sa podieľali na trestnej činnosti, keď uvádzali pred súdom, že na jeho požiadanie, boli do záložní zakladať veci, ktoré nepatrili jemu a z takto získaných peňazí, dostávali aj oni časť svojej „mzdy“.

3.3. Prezumpciu nevinoty súd realizoval tak, že v odôvodnení rozsudku doslova uviedol „ak obžalovaný namietal pravosť svojho podpisu na listinných dôkazoch predložených pánom A. o údajnom preberaní finančných prostriedkov pánom B. od pána A., tak si vraj mal obvinený v rámci trestného konania na vlastné náklady zabezpečiť písomznalecký posudok, preukazujúci jeho tvrdenia, že tieto podpisy nie sú jeho“. Právna prax konštatujúca, že odborné posúdenie vecí, čo je napokon aj pravosť podpisu prislúcha jedine odborníkovi v danej veci a nie OČTK a súdu, či advokátovi, sa ocitla na vedľajšej koľaji, a to napriek tomu, že tento dôkaz požaduje od samého začiatku trestného stíhania a pripojený spis dokazuje, že pán A. aj v predchádzajúcej trestnej veci predkladal doklady údajne podpísané pred jeho vlastnými očami, iba znalec zapochyboval a potvrdil, že doklady predložené pánom A. sú falzifikáty.

3.4. V predmetnej veci je evidentné, že OČTK v Skalici a to ako polícia i prokuratúra, tak i súdy, sú podľa jeho právneho názoru, vzhľadom na spôsob vykonávania dôkazov vo vzťahu nemu voči tomuto zaujaté. To napokon vyplýva aj z inej trestnej činnosti prejednávanej pred súdom v Skalici vo vzťahu k nemu, kde od počiatku súd vyberal len veci, ktoré podľa jeho názoru usvedčovali jeho trestnú činnosť a zadokumentované také skutočnosti, kde policajť, ktorý ho obmedzil na osobnej slobode a umiestnil ho do CPZ, počas tohto zadržania zneužil jeho telefonický prístroj a kontaktoval v čase, keď bol obmedzený na osobnej slobode, jednu z poškodených a v jeho mene s ňou komunikoval. Obdobne je tam ďalší dôkaz, kde práve sám údajne poškodený A. v tejto veci sa pred krajským policajtom v A. priznal, že v predmetnej veci zavádzal policajtov, klamal, vymýšľal a úmyselne uvádzal skutočnosti nepravdivé, dokonca ho prostredníctvom iných osôb vydieral, atď., napriek tomu aj toto ostalo do dnešného dňa nepovšimnuté. Napokon z vyššie spomínaného spisu, ktorý k tomuto spisu súd pripojil, evidentne vyplýva, že dokonca proti nemu vystupoval policajť a súdny exekútor bez toho, aby k tomu mali legálne oprávnenia a na čierno pod hrozbou psychického nátlaku a vydierania z neho vymámili viac ako 30 000 €. Ani uvedená trestná činnosť doposiaľ do dnešného dňa nie je nijakým spôsobom príslušnými orgánmi prejednávaná, napriek tomu sústavne figuruje vo všetkých veciach ako obvinený a všetky vyššie spomínané orgány sa tvária, že je všetko v poriadku.

3.5. Rovnako tak bolo preukázané, že práve pán A. je osobou, ktorá predkladala aj v minulosti v trestnom konaní proti nemu rôzne doklady, o ktorých tvrdil, že ich podpísal a napokon písomným znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že sa jedná o klamstvo. Všetky vyššie uvedené dôkazy napriek tomu, že existujú reálne v spisoch a hodnotení celej veci nenachádzajú žiadny odraz a preto podľa jeho právneho názoru, s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, že zrejme dochádza k zneužívaniu právomoci verejného činiteľa a k ohýbaniu práva v rámci oboch procesov, smerujúcich voči nemu. Tým nechce povedať, že za určité svoje konania nie je zodpovedný, k niektorým sa dokonca priznal a aj v pôvodnom konaní konkretizoval, ktoré trestné konania voči jeho osobe sú aj podľa jeho názoru vedené oprávnene a bol ochotný dokonca okrem prijatia trestnej zodpovednosti aj pristúpiť k náhrade škody.

3.6. Vzhľadom k tomu, že vo vyššie spomínanej veci bolo vedené aj väzobné konanie a to dokonca aj vo vzťahu ku skutkom, ktoré sú predmetom napadnutého rozsudku, je potrebné povedať, že aj v tomto smere bolo potrebné a prvostupňový súd to neurobil, aby sa príslušným spôsobom zaoberal tým, akým spôsobom mieni započítať predchádzajúci výkon väzby v trvaní viac ako dva roky do trestu, ktorý v tomto smere uložil v predmetnej napadnutej veci, pokiaľ by táto nadobudla právoplatnosť. Reálne hlavný páchatel' trestnej činnosti, podľa OČTK svedok poškodený, D. A., na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu dlžil veľkú sumu. Táto skutočnosť nebola nijak potvrdená, a preto nebol žiadny dôvod, aby nejaké peniaze vracal alebo odpracovával u uvedenej osoby, ktorá je evidentne veľkým podvodníkom a páchatel'om rôznej trestnej činnosti. Napokon okrem tvrdenia tohto podvodníka, že mu dlhuje veľa peňazí, žiadny iný dôkaz v tomto smere počas celého konania pán A. nepredložil. Napriek tomu polícia, prokuratúra a súd si tento dôkaz a toto tvrdenie osvojili. Pokiaľ si niekto dobre pozrie všetky tvrdenia pána A., v tomto smere zistí, že na Ford focuse sa aj nejaké práce spravili, avšak také, o ktorých sa vyjadril aj sám pán A., že si ich nevie overiť. To, že si ich nevie overiť, ale neznamená, že vykonané neboli a pokiaľ súd volal ďalších svedkov, bolo si treba všimnúť ich výpovede v tomto smere, kde sa hovorí o tom,

že práve aj na tomto aute sa rôzne práce vykonávali. Poukazuje na to, že v žiadnom prípade nemohlo dôjsť ku škode, ktorú si pán A. vymyslel, pretože do dnešného dňa nebolo nijakým spôsobom overené a zdokladované v akom stave, s akými súčiastkami a podobne bol Ford focus mu odovzdaný a v akom stave si ho vlastne prevzal sám pán A. tak, ako napokon uvádzal. Vyčíslenie škôd, kolies a podobne je absolútnym nezmyslom, pretože tie kolesá nikto nikdy nevidel, nevedel sa vyjadriť k ich značke, k ich stavu v čase, keď údajne mali byť prevzaté ním. Nikto nevie či boli kolesá nové, alebo vzhľadom k času nejako poškodené, opotrebované. To znamená, takáto škoda, hoci má tvoriť kvalifikačný znak je vyslovene hypotetická. Navyše v zmysle Občianskeho zákonníku § 496 je evidentné, že pokiaľ prevzal nejaké veci na opravu a na týchto skutočne aj robil, bolo by treba, čo napokon sám pán A. nevyviedol, iba povedal, že nevie zistiť, ktoré práce boli alebo neboli na tom urobené, ani rozsah opravy nebol nijako špecifikovaný, to znamená, že predmetná škoda by musela byť znížená o práce a materiál, ktoré na uvedenom vozidle vykonal. Reálne však skutkový stav nikto nezisťoval, skonštatovalo sa, že vozidlo prevzal, neopravil, predal kolesá a hoci si ho napokon pán A. v nejakom stave prevzal (túto hypotézu uvádza pán A. a opakuje ju, od neho ako počutú jeho družka avšak žiadny dôkaz k tomu nie je), tak súd dospel k záveru, že napriek tomu bol pán A. uvedeným konaním poškodený. Obdobne je to s údajným detským autíčkom. Podľa výpovedí jednotlivých aktérov malo ísť o podomácky vyrobené auto v roku 1996 ešte starým otcom pána A., na ktorom boli namontované nejaké kolesá z nejakého kočiaru. Ako došlo tu ku škode 181 €, hoci popiera, že by také autíčko kedykoľvek opravoval a asanoval nejakým spôsobom a na uvedenom sa s poškodeným A. dohodol, súd toto všetko akceptoval a hoci toto autíčko, ako mnohé iné dôkazy v predmetnej veci predstavujú „Kolombovu ženu“, ktorá údajne existuje, iba ju nikto nikdy nevidel, tak aj v tomto prípade, bohorovne bola konštatovaná škoda 181 €.

3.7. Obdobná situácia je s vozidlom Ford focus st 170, ktorý mal byť privezený za účelom celkovej rekonštrukcii, výmeny spojky atď. Sám poškodený tvrdí, že niekoľko rokov to vozidlo nevidel a potom ho našiel v nejakej garáži alebo v hale v E.. Odtiaľ si ho zobral. Znovu, v akom stave bolo, keď o odovzdával, v akom stave bolo keď si ho zobral a na základe čoho mu mala vlastne nejaká škoda vzniknúť zo spisu absolútne nevyplýva.

3.8. Čo sa týka nehnuteľnosti v 4) a 5) bode obžaloby je paradoxom, že v predmetnej veci poškodené osoby tvrdia, že ho v podstate vôbec nepoznajú a jednali len s pánom A. a jeho družkou. Všetci, na viacero otázok odpovedali veľmi konkrétne, že jednali len s pánom A., peniaze preberal od nich pán A., zmluvu podpísali s pánom A., on je pre nich osobou neznanou. Z obsahu oboch zmlúv je úplne zrejmé, že sú totožné a vzhľadom k tomu, že priateľka pána A. mala realitnú kanceláriu, bola to práve ona spolu s pánom A., ktorí pod hlavičkou oficiálneho podnikania podpisovali s rovnakým účelom totožné zmluvy, to znamená, že oni dvaja na niekoľko rokov si chceli jednu aj druhú nehnuteľnosť „prenajať“. Zneužili situáciu s tým, že údajne do oboch nehnuteľností budú investovať nemalé peniaze a týmto spôsobom údajne chceli znížiť cenu nájmu, ktorá mala byť takto započítaná. V skutočnosti však z výpovedí poškodených vyplýva, že to bol práve pán A. a jeho priateľka, ktorí po určitom čase prestali akýmkoľvek spôsobom s poškodenými komunikovať, vyhýbať sa im a tak ďalej, navyše sa vyhovárali na rôzne okolnosti. Pokiaľ tvrdia, pán A. tvrdí, že veci mal zabezpečovať on, je dobré si všimnúť koľko vecí práve mal pán A., ktorý údajne išiel do prestavby bytov len preto, že on mal byť stavbár a podobne, sám zabezpečovať materiály, sprostredkovanie rôznych činností atď., to všetko údajne mal podľa vlastnej výpovedi, ale aj podľa výpovedi družky pána A., ale aj poškodených zabezpečovať práve sám pán A.. A to preto, ako sám pán A. uvádza, vedel si materiál a ďalšie veci zohnať lacnejšie než mu ich údajne vedel zabezpečiť on. Majitelia nehnuteľností údajne odmietli jeho nákladné ponuky, ale tieto im údajne predsa ponúkal pán A. a až následne ich upravoval tak, aby sa s klientmi dohodol, sám tvrdí, že konkrétne materiály mal nakupovať výhodnejšie on, a preto musel na ich nákup predsa použiť peniaze klientov a tieto teda asi nedával jemu. V zmluvách nikde nenájdete, že by mal niečo robiť, že by za niečo zodpovedal, že mu mal niekto platiť, ale ani, že by pán A. so svojou družkou išli plnenie v prospech majiteľov nehnuteľností riešiť sprostredkovateľsky, hoci samotní poškodení si toto uvedomujú a za dlžníkov a podvodníkov považujú pána A. a jeho družku, OČTK a súd bez právneho dôvodu aj v tomto smere ho zaväzujú k náhrade škody v prospech majiteľov nehnuteľností. Majitelia nehnuteľností poskytli svoje nehnuteľnosti a peniaze na ich opravu výlučne pánovi A..

3.9. Navyše sa súd nevysporiadal so zmenou výpovede družky pána A., ktorá na súde uviedla a zmenila svoje predchádzajúce stanoviská tak, kde ona mu peniaze nedávala, ale nejakej ďalšej osobe, lebo mu vraj neverila. V odôvodnení rozhodnutia napadnutého rozsudku sa nikde nestretol s vysvetlením tohto rozporu, naopak, súd tvrdí a predkladá doklady, ktoré údajne pri preberaní peňazí podpisoval, hoci aj družka pána A. na súde tvrdila niečo iné.

3.10. Korunným dôkazom v tejto veci sú práve rôzne doklady, ktoré údajne mal podpisovať, na základe ktorých mal preberať rôzne plnenia. Počas celého konania družka pána A. tvrdila rovnako ako pán A.,

že peniaze mu odovzdávali. Až záhadne na hlavnom pojednávaní zmenila svoj názor, keď povedala, že niektoré peniaze nepreberal, ale nejaká ďalšia osoba. To znamená, že by museli byť v spise ďalšie dôkazy, ktoré by svedčili o tom, že peniaze boli odovzdávané inej osobe a táto by ich mala podpisovať. Pretože aj v predchádzajúcom trestnom konaní už usvedčil pána A. znaleckým dokazovaním, že predkladal falošné doklady, ktorými potvrdzoval údajnú pravosť jeho podpisov pri preberaní rôznych peňažných čiastok. Žiadal to aj v tomto konaní, nikto nebol ochotný z OČTK k tomuto korunnému dôkazu pristúpiť a sudca na hlavnom konaní dokonca prehlásil, že on takýto dôkaz vykonávať nebude, lebo jemu je to jasné. Namiesto prísneho rešpektovania zákona a vykonávania dôkazov v prospech i v neprospech obžalovaného, podľa jeho právneho názoru v rámci celého konania dochádza k sústavnému porušovaniu základných práv obvineného na vykonávanie dôkazov, ktoré by mohli svedčiť aj v jeho prospech. Po celý čas všetka dôležitá komunikácia prebiehala priamo a len medzi pánom A., jeho družkou a majiteľmi nehnuteľností. To, že si do domu zhotoviteľ rekonštrukcie zavolá nejakého majstra na odborné posúdenie niektorých záležitostí (konzultácia ku kúreniu) ešte neznamená, že o ňom môže bohorovne prehlasovať, že práve tento majster zodpovedá za všetky zmluvy, aj prevzatie zálohových plnení na realizáciu takejto objednávky. Napokon aj z vyjadrenia pána A. a jeho priateľky evidentne vyplýva, že rad peňazí, ktoré prevzali, priznávajú že používali sami na zabezpečenie rôznych plnení, hoci ani tieto sa napokon v praxi nepreukázali. Ani to súdu a OČTK neprekážalo v tom, aby unblock uznali bezdôvodne za uvedené podvody v rámci bodu 4) a 5) jeho, hoci opakujem aj samotní, právne nevzdelaní poškodení, evidentne tvrdili, že pre nich sú podvodníkmi práve pán A. a jeho priateľka. Napokon toto z celého spisu aj vyplýva.

3.11. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam preto žiada napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vrátiť súdu na nové konanie a rozhodnutie.

4. K podanému odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril aj poškodený D. A. nasledovne (skrátene):

4.1. Podrobne popísal z čoho vychádzal pri určovaní výšky škody.

4.2. Odmietol tvrdenie, že by súdu dokladal listinu, kde by nebol pravý podpis obžalovaného.

4.3. Domnieva sa, že tvrdenia obžalovaného hraničia s krivým obvineným. Do kedy nepodal na obžalovaného trestné oznámenie s podozrením na legalizáciu výnosu z trestnej činnosti, tak to nikto neriešil. Žiada, aby bolo prešetrené, kde zobral obžalovaný viac ako 30.000,- eur, ktoré od neho vymohol exekútor, keď bol neustále nezamestnaný.

4.4. Je toho názoru, že každý má právo na spravodlivý súdny proces, a preto vypovedal v predmetnej trestnej veci pravdivo, nič neprifarboval, aby súdu poskytol čo najreálnejšie podklady na spravodlivé rozhodnutie v merite veci.

4.5. Domnieva sa, že skutky vyšetrované vo viacerých veciach spolu súvisia a je potrebné ich posudzovať ako celok, najmä z dôvodu, že obhajoba obžalovaného v iných trestných veciach používala podpisy na príjmových dokladoch, pravosť ktorých teraz spochybňuje. Má teda zato, že práve toto je legitímny dôvod na odmietnutie vykonania písomznaleckého posudku predmetných príjmových dokladov.

4.6. Žiadny dôkaz o tom, že mu obžalovaný dlží peniaze, nepredložil, pretože má zato, že zmenky, zmluvy, konverzácie a zvukové záznamy toto dokazujú.

4.7. Nikde netvrdil, že na aute neboli spravené nejaké úpravy, iba to, že si nemá ako overiť či obžalovaný niečo urobil alebo nie. Predmetné auto nemal niekoľko rokov u seba, obžalovaný ho skladoval v hale. Stav diskov bol dobrý až výborný, zámienku, že potrebovali vyrovnať si obžalovaný zrejme vymyslel. Rovnako tak tvrdenie obžalovaného, že na autách Subaru a Ford focus boli robené práce so spotrebou materiálu, neboli nijako preukázané.

4.8. Škoda vo výške 181,- eur bola vypočítaná podľa vtedajšieho kurzu, pretože v oznámení uviedol hodnotu autíčka 5.000,- Kč.

4.9. Uvádza, že obžalovaný zámerne jednal cez sprostredkovateľov a vyhýbal kontaktu s poškodenými, pretože od začiatku plánoval vinu za svoje činy zhodiť na iné osoby a chcel docieľiť toho, že sa poškodení cítili podvedení niekým iným ako bol obžalovaný.

4.10. Nazdáva sa, že sa voči nemu a jeho družke obžalovaný dopustil viacerých trestných činov, pretože im neoprávnene bránil užívať ich nehnuteľnosť, porušoval ich domovú slobodu a vydieral ich a vyhrážal sa im.

5. K vyjadreniu poškodeného D. A. sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 27.2.2023, v ktorom uviedol, že stanovisko poškodeného považuje za účelovú lož.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľmi, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie podané obžalovaným, je dôvodné.

8. Za dôvodné považuje odvolací súd tie námietky, ktoré sa vzťahujú k chybám pri určovaní výšky škody, ktorá mala byť konaním obžalovaného spôsobená.

9. Ďalšou chybou postupu prvostupňového súdu, bolo odmietnutie návrhov obžalovaného na vykonanie dôkazov a to bez toho, aby súd odvodnil toto svoje rozhodnutie argumentami, ktoré sú adekvátne tvrdeniam obžalovaného, ktorými odôvodňoval návrhy na vykonanie dokazovania.

10. Prvostupňový súd napokon pochybil, keď ním zistený skutkový stav nesprávne právne kvalifikoval. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že otázka správneho zistenia skutkového stavu, teda zistenia toho, čoho sa obžalovaný dopustil, je prioritná, pretože trestné konanie je vedené pre skutok.

11. Napriek tomu je potrebné vytknúť prvostupňovému súdu aj to, že opis skutku v napadnutom rozsudku nekorešponduje s jeho právnou kvalifikáciou. V prípade preukázania spáchania skutkov tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, tieto nie je možné právne kvalifikovať tak, že ide o pokračovací trestný čin podľa ustanovenia § 122 ods. 10 Trestného zákona. Podľa tohto zákonného ustanovenia za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin. Skutky uvedené v bodoch 4 a 5 napadnutého rozsudku nespája so skutkami uvedenými v bodoch 1 až 3 napadnutého rozsudku ani spôsob spáchania, ani predmet útoku. Skutky v bodoch 1 až 5 napadnutého rozsudku teda nemôžu byť čiastkovými útokmi (jedného) pokračujúceho trestného činu. To má za následok aj nesprávne stanovenie celkovej výšky škody, ktorú mal obžalovaný svojim konaním spôsobiť. Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku ani nezaobrá tým, prečo kvalifikoval konania obžalovaného ako čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu. Koniec diktoval vane

12. Vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu je potrebné vytnúť prvostupňovému súdu, že vo vzťahu k osobám D. A. a Q. I., ktorí v konaní vystupujú v procesnom postavení svedka, resp. svedka poškodeného, nekritickým spôsobom prevzal všetky skutočnosti, ktoré uviedli vo svojich výpovediach. Hoci obžalovaný namietal, že svedok D. A., ktorého výpoveď bral prvostupňový súd za dôležitý dôkaz, vypovedal nepravdu a aj v minulosti bolo preukázané, že proti obžalovanému v inom trestnom konaní vypovedala nepravdu, prvostupňový súd sa týmito námietkami v odôvodnení svojho rozsudku relevantným spôsobom nezaoberal. Odvolací súd nepovažuje za správnu argumentáciu prvostupňového súdu, že vierohodnosť týchto svedkov vyplýva aj z výpovedí ďalších svedkov, D. D. k, L. I. a A. C.. Uvedení traja svedkovia síce vypovedajú o skutočnostiach, ktoré svedčia o tom, že obžalovaný sa nesprával voči ním, ani voči ostatným osobám, s ktorými prichádzal do obchodných vzťahov, spôsobom, ktorý by bolo možné označiť za poctivý a neplnil svoje sľuby. To však nie je dôkazom o tom, že sa dopustil toho konania, o ktorom vypovedajú svedkovia A. a I. a ktoré je predmetom obžaloby. Pri posudzovaní vierohodnosti svedkov A. a I., je potrebné brať do úvahy aj to, ako sa o správaní týchto osôb vyjadrovali svedkovia - majitelia nehnuteľností, ktoré týmto svedkom prenajímali.

13. Chybou prvostupňového súdu je aj spôsob, akým sa vysporiadal s listinnými dôkazmi, príjmovými pokladničnými dokladmi, ktoré majú preukazovať, že obžalovaný prevzal od D. A. peňažné prostriedky, ktoré predtým D. A. alebo Q. I. odovzdali majiteľia nehnuteľností, ktoré sa mali rekonštruovať. Pokiaľ tieto listinné dôkazy chce súd použiť na preukázanie skutočnosti, že k takémuto odovzdaniu finančných prostriedkov došlo, bolo vecou žalobcu, aby preukázal tvrdené skutočnosti a uniesol tak dôkazné bremeno. Obžalovaný nie je povinný preukazovať svoju nevinu. Nemožno sa teda stotožniť s názorom prvostupňového súdu, že obžalovanému nič nebránilo aby si na vlastné náklady zabezpečil znalecký posudok ohľadne skúmania pravosti podpisov v priebehu trestného konania. Pravosť podpisov obžalovaného na týchto listinných dôkazov musí byť teda preukázaná na to, aby tieto listiny mohli byť použité ako dôkaz proti obžalovanému.

Ku skutku uvedenému v bode 1 napadnutého rozsudku.

14. Trestný čin podvodu podľa ustanovenia § 221 ods. 1 Trestného zákona, môže byť spáchaný len, ak páchatel konal úmyselne, pričom takýto úmysel páchatela musí byť vykonaným dokazovaním bezpečne preukázaný, rovnako ako iné zákonné znaky trestného činu. Trestný čin podvodu spácha ten, kto iného uvedie do omylu alebo využije niečí omyl, tým seba alebo iného obohatí a zároveň spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Omyl musí mať v takomto prípade určitú „kvalitu“ a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v konkrétnej situácii. Uvedením do omylu je také aktívne konanie páchatela, ktorým koná tak, aby vyvolal v inej osobe určitú subjektívnu predstavu, ktorá sa však nezhoduje s objektívnou realitou. Takýto omyl je prostriedkom k tomu, aby došlo k neoprávnenému presunu majetku z jednej osoby (poškodeného) na inú osobu. V prípade uzavretia zmluvy o dielo môže dôjsť k spáchaniu trestného činu podvodu, ak páchatel mal v čase uzatvárania takejto zmluvy úmysel dielo vôbec nevykonať. Páchatel trestného činu tak svoj záväzok vykonať dielo iba predstiera, nemá v úmysle ho splniť a zmluva je len prostriedkom k tomu, aby sa neoprávnenne obohatil. Akékoľvek konanie páchatela, ktoré časovo nasleduje po uzavretí zmluvy, respektíve po odovzdaní finančných prostriedkov, nemožno podradiť pod skutkovú podstatu trestného činu podvodu a to ani vtedy, ak by malo podvodný charakter. Len nesplnenie záväzku ešte neznamená, že došlo k spáchaniu trestného činu podvodu.

15. Nemožno považovať za správny záver, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný mal v čase, keď si poškodený D. A. preberal od neho motorové vozidlo značky Subaru, úmysel obohatiť sa tým, že mu nevráti predmetné letné pneumatiky na liatinových diskoch, predstierajúc, že potrebuje zabezpečiť ich opravu. Iba preukázanie takejto subjektívnej stránky konania obžalovaného, aby mohlo naplniť zákonný znak trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Z výpovede svedka poškodeného je možné zistiť len to, že pri preberaní vozidla Subaru, mu obžalovaný nevrátil letné pneumatiky na liatinových diskoch a tieto mu nevrátil ani neskôr. Preukázanie úmyslu páchatela trestnej činnosti má význam pre rozlíšenie možnosti posudzovať jeho konanie podľa ustanovení § 221 alebo § 213 Trestného zákona, prípadne podľa iného ustanovenia Trestného zákona. Vo vzťahu k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu, z ktorého spáchania prvostupňový súd uznal obžalovaného za vinného, neuviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku žiadne relevantné odôvodnenie.

16. Na hlavnom pojednávaní dňa 5. 10. 2022 bolo ako listinný dôkaz oboznámené písomné potvrdenie zo dňa 4. 2. 2021 (číslo listu 2772). Z oboznámeného písomného potvrdenia podnikateľa R. S. zo dňa 4. 2. 2021, ako i z opatrenia vyšetrovateľa policajného zboru zo dňa 3. 2. 2021, ktorým tento vyšetrovateľ požiadal o odborné vyjadrenie určenia hodnoty štyroch kusov liatinových diskov, vyplýva, že podnikateľ R. S. stanovil hodnotu štyroch kusov liatinových diskov zn. Ultraleggera vo výške 500 eur, a to k dátumu september 2015. V skutkovej vete napadnutého rozsudku sa obžalovanému kladie za vinu, že nevrátil

poškodenému liatinové disky zn. Ultraleggera. Z výpovede poškodeného D. A. na hlavnom pojednávaní dňa 16. 5. 2022 však vyplýva, že obžalovaný mu nevrátil letné disky s označením OZ Racing. Z výpovede svedka poškodeného D. A. na hlavnom pojednávaní dňa 16. 5. 2022 v (číslo listu 9789) tiež vyplynulo, že predmetné kolesá (disky) majú približne 10 rokov, svedok poškodený povedal, že nevie presne povedať, či majú 10 rokov, možno majú až 16 rokov. Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku, ktorý sa mal týkať liatinových diskov inej značky, ako tých, o ktorých hodnote vydal písomné potvrdenie dňa 4. 2. 2021 podnikateľ R. S.. Zároveň z uvedeného vyplýva aj to, že hodnota týchto liatinových diskov bola stanovená k obdobiu september 2015, teda približne k obdobiu, kedy mal obžalovaný spáchať žalovaný skutok. Podľa vyjadrenia samotného svedka poškodeného D. A. z hlavného pojednávania, však tieto disky mohli mať vek 10 až 16 rokov. Z týchto dôvodov nie je písomné potvrdenie zo dňa 4. 2. 2021 dôkazom, ktorý by mohol preukazovať výšku spôsobenej škody.

Ku skutku uvedenému v bode 2 napadnutého rozsudku.

17. V tomto skutku sa obžalovanému kladie za vinu uvedenie svedka poškodeného D. A. do omylu, keďže obžalovaný predstieral bezplatné vykonanie servisu motorového vozidla značky Ford Fokus, pričom tento servis nevykonal a vozidlo poškodenému nevrátil a tým mu spôsobil škodu vo výške 1 850 eur. Výška tejto škody bola stanovená ako hodnota uvedeného motorového vozidla a to písomným potvrdením obchodnej spoločnosti Pneuservis Prstek, s.r.o. zo dňa 23. 9. 2019 (číslo listu 2764). Podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ by obžalovaný uviedol poškodeného do omylu v tom, že mu vykoná bezplatný servis motorového vozidla, pričom tento servis v skutočnosti nevykonal, nemohol mu týmto svojím konaním spôsobiť škodu, ktorá by bola vyjadrená hodnotou samotného motorového vozidla. Výška škody pri spáchaní trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, je vyjadrená sumou, o ktorú páchatel trestného činu seba alebo iného obohatí v súvislosti s tým, že niekoho uvedie do omylu alebo využije niečí omyl. Je potom právne bez významu tá chyba napadnutého rozsudku, ktorú oprávnenne vytyka obhajoba, že cena motorového vozidla bola stanovená spôsobom, ktorého správnosť nie je možné preveriť. Uvedená obchodná spoločnosť vo svojom potvrdení uvádza, že toto vydáva na základe dostupných informácií, pričom zároveň uvádza, že rok výroby predmetného motorového vozidla je nezistený. Z tohto písomného potvrdenia tak nie je možné zistiť z akých konkrétnych informácií o motorovom vozidla podnikateľ vychádzal (najmä technický stav motorového vozidla, jeho opotrebenie a podobne), respektíve na základe čoho určil hodnotu motorového vozidla, u ktorého nepozná ani rok výroby.

Ku skutku uvedenému v bode 3 napadnutého rozsudku.

18. Odvolací súd považuje za neprípustné, aby hodnotu veci, vo vzťahu, ku ktorej mal byť spáchaný majetkový trestný čin, súd ustálil tým, že sa uspokojí iba s laickým odhadom poškodeného. V tomto prípade nie je dôležité, ako to uviedol prvostupňový súd, či svedok poškodený má alebo nemá dôvod zvyšovať hodnotu tejto veci. Svedok poškodený nedisponujeme žiadnymi odbornými vedomosťami, na základe ktorých by bolo možné odhadnúť hodnotu veci, ktorá bola vyrobená svojpomocne a ktorá sa zrejme verejne na trhu ani nepredáva. Ak by aj takýmito vedomosťami disponoval, bolo potrebné hodnotu veci zistiť iným dôkazom, ktorý nepochádza od osoby, ktorá bola trestným činom poškodená. Nie je možné akceptovať ani argumentáciu prvostupňového súdu, že suma 181 euro, ktorú ustanovil sám svedok poškodený, nedosahuje ani malú škodu, pretože súd túto sumu zahrnul do celkovej výšky škody 9 249,69 eur, ktorú mal obžalovaný svojou trestnou činnosťou spôsobiť.

Ku skutkom uvedeným v bodoch 4 a 5 napadnutého rozsudku.

19. Pokiaľ by vykonaným dokazovaním bolo preukázané konanie obžalovaného, ktoré je popísané v bodoch 4 a 5 napadnutého rozsudku, nemohol by obžalovaný týmto konaním spôsobiť škodu vlastníkom predmetných nehnuteľností. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že poškodení vlastníci nehnuteľností - manželka K. a L. K. a K. E., nemali žiadny zmluvný vzťah s obžalovaným, na základe ktorého by mu odovzdávali finančné prostriedky. Naopak, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že títo poškodení mali zmluvný vzťah so svedkyňou Q. I.. Táto uzavrela s poškodenou K. E. zmluvu o nájme nehnuteľnosti (číslo listu 1931 až 1932) a zmluvu o dielo (číslo listu 1923 až 1928) a svedkyňa od menovanej poškodenej prijala zálohy vo výške 60 000 Kč a vo výške 14 388 Kč (príjmové pokladničné doklady na čísle listu 1930). V prípade poškodených manželov K. a L. K., uzavrela s nimi nájomnú zmluvu na prenájom nehnuteľností opäť svedkyňa Q. I. (číslo listu 2016 až 2019) a následne od týchto poškodených prijal zálohu na materiál a montáž v súvislosti s rekonštrukciou rodinného domu svedok D. A. (číslo listu 2026) a v jednom prípade svedkyňa Q. I. (číslo listu 2027). Uvedené peňažné prostriedky mali svedkovia I. a A. odovzdať obžalovanému, ktorý mal za ne realizovať dodávku materiálu a prác. Aj samotní poškodení uviedli, že oni obžalovanému finančné prostriedky neodovzdávali. Ak by teda došlo zo strany obžalovaného k spáchaniu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu

a ktoré spočívajú v tom, že prevzaté finančné prostriedky nepoužil na účel, na ktorý mu boli odovzdané, môže ako poškodená osoba v konaní vystupovať ten, ktorý objednal u obžalovaného dodávku materiálu a prác a ktorý mu za týmto účelom, ako zálohu, odovzdal peňažné prostriedky na to určené (ktoré predtým prevzal od vlastníkov nehnuteľností).

20. Na základe vyššie uvedených zistení, dospel odvolací súd k záveru, že pre viaceré závažné pochybenia v procese dokazovania, ako i vyhodnocovania vykonaných dôkazov, je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a vrátiť vec prvostupňovému súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol. Riadiac sa vyššie uvedenými názormi odvolacieho súdu vo vzťahu k vykonávaniu dokazovania a jeho hodnotenia, bude okresný súd povinný nanovo vyhodnotiť vykonané dokazovanie, resp. rozhodnúť o tom, ktoré dokazovanie sa vykoná pre potreby meritórneho rozhodnutia. Odvolací súd, rešpektujúc zásadu kontradiktórnosti konania a prevládania kasácie v odvolacom konaní nad princípmi apelačnými pri ustaľovaní skutkového stavu, ponecháva rozhodovanie o prípadných návrhoch na vykonanie, ďalšie dokazovanie na stranách trestného konania a v konečnom dôsledku na rozhodnutí súdu o týchto návrhoch. Vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a rozhodovaniu o návrhoch na vykonanie dôkazov je prvostupňový súd povinný postupovať tak, aby neopakoval chyby vytýkané týmto rozhodnutím a tiež je povinný rešpektovať právny názor odvolacieho súdu vyslovený v právnych otázkach. Odvolací súd zdôrazňuje predovšetkým potrebu riadneho odôvodnia meritórneho rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku, z neho najmä povinnosť uviesť, ako súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.